

Balio Sruogos laiškas Vandai Daugirdaitei, 1923-10-17, iš Miuncheno - į Būgius

Jau vėl, Vandukėli, daugiau dešimties dienų, kaip iš tavęs jokios žinutės.

Jau vėl, Vandukėli, daugiau dešimties dienų, kaip iš tavęs jokios žinutės. Aš taip laikiu! Kur tu pražuvai, kur tu pasidėjai, Vandukėli! O vakar ir šiandie tokios keistos dienos! Dieną sauluzė šviečia, o naktį šalta. Ir taip šalta. Šiandie net pirmą kartą ugnį susikūriau kambary. Vakare taip susilenkęs sėdėjau ir nejutau, kad šalta. Tik kai vakare atėjo Kanauka, [1] pasikėliau iš vietos – tai visą pusvalandį drebėjau, kol apšilau kiek. Tik iš tavęs laiškučio kaip nēr, taip nēr. Bet vakar gavau vakare Šimkaus [2] laišką, kurio neiškenčiu tau nepasiuntęs. Aš taip apsidžiaugiau tuo laišku! Vis tiktai[,] Vanduk, Šimkus geras žmogus, tik reikia mokėti jis suprasti ir jam daug kas atleisti. Ką jis gale rašo „Tavo kitokios rūšies nusistatymams“ – tai čia liečia mus abu. Aš jam rašiau, kad į Klaipėdą norim atvažiuoti mes du, tavo vardo neminėjau, tik parašiau, kad jis turbūt žino su kuo. Todėl jis gi tokio bendru pasakymu atsako. Bet[,] Vanduk[,] juk mes turėsime tąjį, anot Šimkaus, „kregždžių lizdą“. Nežinau, kaip jis tau patiks, bet aš gražesnio ir tinkamesnio buto mums ir norėt nenorėjau. Keturi kambariukai, stiklinis balkonas – vienoj pusėj marės, kitoj [-] miškas, palangėj [-] kiparisai, o ten už miško – jūra – jūra – jūra plati. Tu klausei apie tą butą – ar ten yra kas. Šiuo tarpu – nežinau. Baldu[,] jeigu ir yra[,] tai labai, labai nedaug. Bet vis kaip nors įsitaisysim. Po trupučiuką. Matai[,] Klaipėdoj yra toksai Adomas Brakas. [3] Jis yra baldų fabriko savininkas, manau[,] ar išmokėjimui gausim, ar pasiskolinsim. Jis mano pažįstamas, o ir žmogus labai geras. Man tai ne tiek jau labai rūpi, kiek rūpėjo šis butas gauti. Aš manau, kad mums tenai bus gerai ir kad mes galėsime gerai įsitaisyti ir gyventi gražiai – ir dirbti – ir dainuoti. Aš labai, labai džiaugiuos – o tu, Vandukėli?

Užsitęsė mano perrašinėjimo darbas. [4] Vokiškai vis tik labai sunkiai eina. Baigsiu tiktai rytoj ar poryt. Duosiu dar kokiam vokiečiui perskaityt ir paskui įteiksiu dekanatui. Tik prieš Kalėdas kvotimus laikyti nesuskubsiu. Mat juk ir rengtis reikia, ir[,] žiūrėk[,] kiek pinigų užsidirbt. Pagaliau, man noris, kad į Klaipėdą mes atvažiuotumėm pavasarį. Tai būtų ir gražiau – ir patogiau susitvarkyti. Tik kodėl[,] Vandukai, iš tavęs taip ilgai jokios žinutės – aš taip laikiu, taip pasiilgau! O tėvui tu ar sakysi apie sumanymą Klaipėdoj gyventi? Aš savo tėvams dar nieko nerašiau. Manau, kol kvotimus išlaikysiu, nieko gal ir nerašysiu apie tai.

Rašyk, Vandukėli!

Bučiuoju Tave[.]

Visą, visą, tokią mažą, tokią mano, bučiuoju.

TavBal

17/X

KOMENTARAI

[1] Kostas Kanauka (1898–1976), veterinarijos gydytojas. 1922–1927 m. Miuncheno universitete studijavo veterinarinę mediciną, buvo vienas iš artimiausių Balio Sruogos draugų, su juo dažnai išvykdavo į kalnus.

[2] Stasys Šimkus (1887–1943), kompozitorius, 1923 m. Klaipėdos muzikos mokyklos įkūrėjas, direktorius. Balio Sruogos laiškas Stasiui Šimkui neišliko.

[3] Adomas Brakas (1886–1952), dailininkas. 1922–1939 m. Klaipėdos Vytauto Didžiojo gimnazijoje dėstė piešimą.

[4] Balys Sruoga rengėsi įteikti gynimui parengtą, vokiečių kalba išverstą ir perrašytą daktaro disertaciją.